

Regionálne Trampské Združenie - Pezinok

Malokarpatský občasník

ročník 7

2/2015

POZVÁNKA

Pozvánka na 22. Česko - Slovenský potlach 2015

Rozlúčili sme sa s kamarátmi!

Pietny akt na Majsniarovom laz.

Bol slnečný deň. Stretlo sa nás lazoch asi 50 kamarátov, chalupárov a najbližšia rodina nášho kamaráta. Pri tónoch jeho obľúbenej pesničky „Trapper Dan“ sme zasadili strom. Pod jeho korene sme vysypali jeho popol, aby koreňmi prenikol v nový život a prežil ďalších sto rokov, aj keď tu už my - prítomní dávno nebudeme („ako povedal Robov otec“). Buk, ktorý bol zasadený na počesť jeho pamiatky, bol pomenovaný „ROBOV STROM“. Tento pietny akt v nás zanechal hlboký emocionálny zážitok a tak nám nedá nepoďakovať sa chalupárom Majsniarovho laz za dôstojnú rozlúčku s kamarátom

Róbertom „Robom“ Stankom

***2.6.1966 – †14.12.2014**

z Trampskej osady Little Fox 25.4.2015.

Redakčne upravené

* * *

29. marca nás navždy opustili a na posledný vander odišiel kamarát

Peter „Špako“ Buday

***26.7.1949 - † 24.4.2015**

posledný člen TO Komári Pezinok. Od detstva miloval prírodu. V rokoch 1966 - 1967 spolu s kamarátmi Zrzkom, Turkom, Ičom Džipakom a Gulomeťákom založili tramskú osadu s názvom vtedy prislúchajúcu ich veku „Komári“. Ich osadným flekom bolo miesto pod Malým Prostredným s názvom „Oltáre“ nad Slnečným údolím v Malých Karpatoch. Už ako mladý tramp sníval o tajomstvách pezinského baníctva. Rád chodil do bane za svojim otcom. V bani začal pracovať už ako 16. ročný na povrchových zariadeniach, neskôr po dovŕšení veku ako radový baník, predák a banksý majster. Za prácu v podzemí bol viackrát ocenený štátnymi vyznamenaniami. Rozlúčili sme sa s ním 5. mája na cintoríne v Pezinku pesničkou „Tam u nebeských bran“ od Michala Tučného. Počas sprievodu cintorínom bolo počuť banksé klopačky až k miestu uloženia do hrobu, kde sa s nim rozlúčili: manželka, deti, blízka rodina, kamaráti, trampí a za spevu baníckej hymny kolegovia baníci. *Lewis*

Češť ich pamiatke!

RTZ Pezinok

Pripomeňme si !

Minulý mesiac uplynulo štvrtstoročie od založenia Tramp clubu Bratislava, kamarátmi z TO. Tulák a ďalšími členmi bratislavských tramských osád.

Tramská osada Tulák z Bratislavy bola založená v roku 1930, necelé dva roky po založení prvej tramskej osady na Slovensku Waikiki v r. 1928.

Z tohto obdobia sa zachovali zápisy o tom, že ju zakladali traja mladí chlapci, ktorí si dali tramské mená Bob, Bubo a Jim. Stanárska osada si našla a mala svoj domovský flek na Železnej studničke pri Bielom potoku - hornej časti potoka Vydrice v Malých Karpatoch. Z trojice zakladateľov v roku 1932 zostal len Bob, tomu sa podarilo okolo seba stmeliť novú súdržnú partiu Hondo, Tom, Zrzek a Red. V roku 1936 Bob rukuje, ale nakoľko bol v Bratislave tak osadný život pokračuje. Po návrate do civilu naplno osada rozvinula svoju činnosť. Už v roku 1940, pod vedením šerifa Boba Tuláka usporiadala osada športové tramské súťaže a tiež aj „Prvý volejbalový tramský turnaj“ v Dúbravke. Víťazom prvého ročníka sa stala tramská osada Granada.

Po volejbalovom turnaji mali už dávnejšie naplánované neobvyklé tramské kultúrne podujatie. Šerif Tulákov Bob navrhuje a jeho osada Tulák aj v roku 1940 usporiada u Zajíčkovej v Dúbravke „Spevácke preteky Bratislavských tramských osád“. Vtedy, vôbec prvé tramské podujatie tohoto druhu na Slovensku. Zo stretnutia najvýznamnejších bratislavských tramských speváckych súborov porota vyhlásila víťaza organizátorov tohto podujatia práve tramskú osadu Tulák. Spomedzi všetkých svojím spevom vynikali.

Z histórie sa spomína ešte niekoľko podujatí, ktoré Bob a jeho Tuláci ešte zorganizovali. Počas odboja sa spomína, že sa chcel dostať k partizánom, pričom sa dostal do zajatia, z ktorého sa mu podarilo ujsť. Povojnové roky a činnosť tejto osady je výstižne popísaná aj v knihe „Údolia nestíchlí“. Udalosťami a „dobou“ poznačený tramping znovu ožíva. Bratislavskí trampí sa stretávajú a žiadajú ho, aby opäť prebral povinnosti a práva starého šerifa bratislavských osád na slezinách a Boba v roku 1987 za šerifa zvolili. Bob v novembri 1989 inicioval stretnutie starých trampov, kde padol návrh založiť Tramp club podľa vzoru pražského Tramp clubu. Podľa spomienok ešte dnes žijúcich tramských osemdesiatnikov sa to udialo veľmi rýchlo o niekoľko mesiacov v apríli 1990 sa stretli vtedajší zástupcovia najstarších tramských osád, ktorí odsúhlasili založenie Tramp clubu Bratislava a so zakladajúcim dňom sa stáva aj Bob Tulák oficiálne zvoleným prvým šerifom klubu. *(V pokračovaní, na záver, prikladáme prepis Brčkových poznámok, napísaných pri príležitosti desiateho výročia založenia TCB).*

Na ďalšom stretnutí rady (*v tom istom roku*) šerif navrhuje spracovať a vydať knihu o dejinách trampingu na Slovensku. S klubovým súhlasom vydáva výzvu tramským osadám k napísaniu svojej vlastnej histórie a poskytnutiu textov k ich zaradeniu do tejto knihy. Bob Tulák požiadal Pekelníka o poskytnutie jeho tramského archívu pri zostavovaní tejto knihy. K redaktorskej práci pri zostavovaní knihy sa ponúkol kamarát Brčko z osady Zálesák, ktorý mal vo svojich poznámkach tiež zozbieranú bohatú históriu. Neposledne k sponzorovaniu knihy prispel kamarát Spring z osady Utah. Kniha uzrela svetlo sveta už v roku 1991 pod názvom **Údolia nestíchlí – Dejiny trampingu na Slovensku**. (*Dnes vieme, ako sa hovorí, že bola šitá horúcou ihlou a dostalo sa do nej veľa nepresných a skreslených údajov, ku ktorým sa autor Brčko často vracal, spresňoval vo vydaniach Tramského spravodaja, až do svojho odchodu na večný vander*). Tramp club usporadúva pod Bobovým vedením Festival tramskej piesne. Hlavnými usporiadateľom a sponzorom I. ročníka sa stáva bratislavský Park kultúry v spolupráci s Tramp clubom a tramskou osadou Utah. Festival sa uskutočnil 6. apríla 1990 v PKO. Vystúpilo tu celkovo 12 tramských hudobných skupín z Prahy, Brna, Nitry, Topoľčian, Ivanky pri Dunaji a Bratislavy. V ďalších rokoch sa uskutočnilo ešte zopár ročníkov tohto tramského festivalu v rôznych kultúrnych a spoločenských sálach po Bratislave. Šerif Bob Tulák navrhuje Tramp klubu Bratislava vydávať tramský časopis, čo sa aj podarilo. V júni 1992 bolo vydané nulté číslo tohto samizdatu. Klubový samizdat dostal názov „Tramský spravodaj Tramp klubu Bratislava“. Vedenie redakčnej rady bolo zverené kamarátom Brčkovi a Lexovi. Lexo mal na starosti grafickú úpravu časopisu. Že nápad s vydávaním tohoto časopisu bol dobrý, či skôr vynikajúci, svedčí i to že časopis vychádza v nezmenenej podobe nepretržite už 23 rokov. V tomto trende pokračuje aj v súčasnosti dočasná redakčná rada v zložení: Lewis, Lexo, Bábovka, Džipo.

Smutná správa prišla 1. marca 2007 vo veku 92 rokov zomrel zakladajúci člen tramskej osady Tulák, jej dlhoročný šerif, šerif Tramp klubu Bratislava a Old šerif slovenských trampov Bob Tulák - Juraj Horský (*24.12.1914 †1 .3.2007). Trampovaniu sa Bob Tulák venoval po celý svoj život.

Hviezdu šerifa po ňom prevzal Zdenko „Brčko“ Dočkal (*9.7.1925- †9.4.2014) člen bratislavskej tramskej osady Zálesák založenej v roku 1940. Aktívny v odboji počas druhej svetovej vojny, redaktor rozhlasu a televízie, zberateľ a spracovateľ dejín trampingu na Slovensku, autor – vydavateľ historickej zbierky dejín slovenského trampingu „Údolia nestíchlí“. Spoluzakladateľ bratislavského Tramp klubu, neskôr jeho šerif a v posledných rokoch čestný „Old šerif“. Od júla 1992 šéfredaktor a vydavateľ Tramského spravodaja. Redigoval ho a vydával pre účely Tramp klubu

Bratislava od začiatku až do apríla 2014. Popularita Trampského spravodaja vzrástla až na toľko, že záujem oň je nielen v bez pomlčkovom Česko Slovensku ale aj v zámorí (Austrália, Kanada, USA).

Posledný žijúci člen osady Tulák je kamarát Hondo - Ľudovít Izák ktorý 10. augusta 2015 oslávi svoje 90. životné jubileum.

„10 rokov od novembra 1989“

Neľakajte sa, dnešný úvodník nebude o politike, ako by mohol titulok napovedať. Dávno sme sa zhodli, že tramping a politika sa neveľmi znášajú a že ju preto do trampingu ťahať nebudeme.

V novembri pred desiatimi rokmi sa u nás nezmenil iba režim, ale navrhli a založili sme aj náš Tramp club. A tomuto jubileu venujeme tieto riadky. Pravda, naše hnutie vtedy jestvovalo už vyše 70 rokov. Na Slovensku sme trampovali už viac ako 60, prežili sme všetky vlády, ktoré sa za tie roky vystriedali, hoci nás v najlepšom prípade iba tolerovali (*ale viac bolo takých, čo nás zjavne prenasledovali, no stále platilo a platí : Nás nevyhubíte!*), aj stretnutia starých bratislavských trampov sa uskutočňovali už roky a niekoľko posledných boli pravidelné, každomesačné. *No v novembri 1989 sme si povedali, či by sme nemohli v nových podmienkach aj čosi viac – a na to sme si podľa vzoru starých trampov z Prahy založili náš Tramp club. A vidíte, tu sme prvý raz pri súvislosti s politickou situáciou. Načo zapierať, že sme sa pokúsili využiť politické zmeny na oživenia a obohatenie našej trampskej činnosti.*

Keď máme týchto 10 rokov Tramp klubu hodnotiť, prichádzame k ďalšej paralele s vývojom politickej situácie. Aj keď sme si vtedy robili veľké nádeje, ktoré sa nie celkom naplnili. Podobne nám v TCB sa nepodarili všetko, načo sme sa zberali. Napriek tomu si myslím, že naše snahy neboli márne.

Pozrite sa len na naše pravidelné mesačné stretnutia. Ako nás je stále viac (hoci nás už toľkí aj za tých 10 rokov opustili), ako medzi nami pribúda mladších tvárí (i keď aj tých by sme vďačne privítali viac). No račianske stretnutia, i keď zostávajú hlavným, dávno nie sú jediným článkom činnosti TCB. Stretávame sa aj vonku, najčastejšie na Kačíne, ale aj v Marianke, na Košarisku či na Granade. A mávali sme aj trampské bály a dodnes sa niektoré stretnutia usilujeme zorganizovať v podobe trampských fašiangových, mikulášskych či predvianočných posedení – aj s tancom.

Členov máme nielen v Bratislave, ale po oboch našich republikách, ba aj ďaleko za morom. Vydali sme knihu o Dejinách trampingu na Slovensku a mnohí účinne pomáhajú Pekelníkovi zostaviť novú Kroniku slovenských trampských osád, ktorá sa našu históriu pozrie ešte detailnejšie. Pravidelne raz

mesačne vychádza náš Trampský spravodaj (budúce číslo bude už 90!), ktorého náklad sa už ráta na stovky a tiež nás spája s kamarátmi na celom svete (aby som to neprechválil: nie celkom, v Ázii a Antarktíde zatiaľ čitateľov nemáme). Obľúbené sú aj naše Trampské kalendáre s Lexovými kresbami (od najnovšieho už aj s obrázkami Luňáka Joea).

Naša hudobná skupina Veteráni nám nevyhráva iba na našich stretnutiach, ale úspešne reprezentujú aj na iných pódioch – na vojenských pod menom Pontoňáci. A mávali sme aj vlastné, mal, no nefalšované trampské festivaly trampskej piesne. Už pár rokov ich neusporadúvame. Zdá sa, že nikomu veľmi nechýbajú, no aj tak si myslím, že ich je škoda. No sú akcie a podujatia, ktoré stačí zorganizovať aj jediný človek, na verejný koncert, čo aj nesúťažný, je to pravda, málo. Zmienť sa ešte treba o výpravách TCB na spoločné potluchy slovenských, českých a moravských trampov, na ktorých sme vždy zaplnili celý autobus, pričom viacerí prišli po vlastnej osi.

No cieľom tohto úvodníka nie je detailne vyhodnotiť všetko, čo Tramp club za 10 rokov podnikol. Chcem len toto malé jubileum pripomenúť a konštatovať, že sme nedosiahli málo, že však rozhodne ešte viac, ak viacerí priložíme ruky k dielu.

Brčko (prepis Andy Bábovka)

Zdroj: Brčkove zápisky, Údolia nestíchli, internet, (redakčne upravené)

WABI RYVOLA - Jak čas ubíhá, paradoxně přibývá tzv. důvěrných přátel, souputníků a nejlepších kamarádů Wabiho. Nestačím se divit, kolik se rojí kumpánů a zasvěcených pamětníků bohatýrských tahů, mejdanů a průšvihů z dávných let, kolik trochu záhadných lidiček, co Wabiho znali líp a důvěrněji, než rodnej brácha. Naslouchám tomu s úsměvem a shovívavě, neboť taková je cesta Času. A brácha je už dvacet let na stezce, vedoucí do země bájí a pověstí. Pro mě je pořád tím rozchechtaným klukem, tím starším bráchou, co mě kreslil po plotech poldovky jako tlusté dítě a nazýval mě "stobradcem", vymyslel dusítko z pingpongového míčku, když mě rozeřvaného musil vozit v kočárku a později mě velkoryse zásoboval klukovskými poklady: skautským kloboukem, prvním palisandrovým gibsonem, prvním bowie knifem z poldovské oceli. Vděčně myslím na jeho "kytarové snídaně", kdy jsem před odchodem do školy musel přehrávat akordy a stupnice bolavými desetiletými prstíky. Na příspěvky, které mi z pétepáckého žoldu posílal do intru v Bechyni. Na neopakovatelné okamžiky, které jsem s ním zažíval u ohňů i na jevištích. Vzpomínám i na divoké hádky o životě, muzice, na občasné rozchody a smiřování. Chybí mi moc, ta legenda fousatá. A vzpomínám denně.

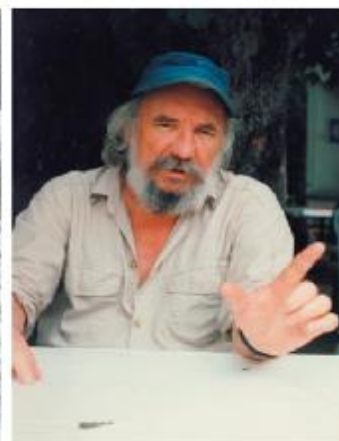
Chybíš nám, Wabi

Chybíš mi, bratře Jirko...

Miki Ryvola

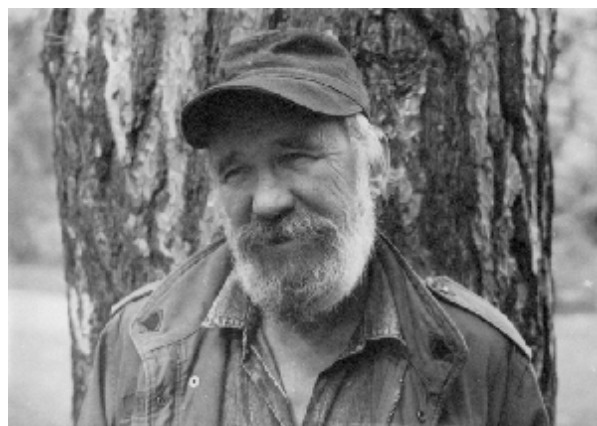
ŽIVOTOPIS WABIHO RYVOLY

Žil jako dravá řeka, která často pohltila vše, co se jí postavilo do cesty. Naplno miloval, naplno nenáviděl. Měl rád krásné ženy, pivo, rum a hlavně svět trampských ohňů.

Okusil chuť slávy. Hejno vran, Island, Hobo, Tereza, Rychlé šípy... Jeho písně zlidověly, ale popularita ho nezajímala. Kašlal na ni. A uměl to dát patřičně najevo. Nosil tvar drsňáka. V nitru však úzkostlivě skrýval pocity snadno zranitelného kluka.

Vždycky jsem mířil za obzor. Cesta k horizontu je cestou k něčemu. Vždycky tam za tou čarou musí zas něco být. Nevědět co je možné, ale vědět je krásné... - napsal v roce 1990 Jiří Wabi Ryvola a mimoděk tak vyjádřil i svůj celoživotní neklid, jenž byl příčinou jeho vzestupů a pádů. Tento neklid mu ale zjevně vyhovoval. Wabi neuměl být jiný. A hlavně - nechtěl být jiný.

První akord

Vyrůstal na Kladně, kde se 4. dubna 1935 narodil. Jeho otec Josef Ryvola byl technický úředník, sokolský cvičitel - v Sokole působila i jeho žena - a hlavně velmi dobrý muzikant a zpěvák. Své syny (12. dubna 1942 přibyl do rodiny i Mirko - pozdější Miki) vedl ke sportu a k hudbě. Miki Ryvola dodnes vzpomíná na "zpěvy vanové". "Táta mě koupal, Wabi byl u toho a všichni jsme zpívali. Už tenkrát jsme se vlastně učili stavět hlasy...".

Údajně chybělo málo a z Jirky mohl vyrůst talentovaný sportovec. Bavila ho gymnastika, hlavně cvičení na náradí. Hudba mu však byla bližší. Jako malý kluk chodil, stejně jako Miki, do houslí a později ho zaujala kytara. Učil se rychle, a hlavně rád. Hrál trampské písně - byť ho v té době tramping ještě příliš nezajímal - ale čím dál víc ho bavil jazz... Tedy swing.

V osmačtyřicátém roce - coby student reálného gymnázia - roznášel sociálně demokratické letáky (Josef Ryvola byl přesvědčený sociální demokrat), které odmítaly a odsuzovaly chystané sloučení této strany s komunisty. Věc se provalila a Jirka dostal ze školy vyhazov. Jeho otec byl odsouzen k osmnácti měsícům podmíněně.

Mladý Ryvola se začal učit frézařem. Na Kladně tehdy vznikl dvousetčlenný hudební soubor Siréna. Jiří se tam stal - zásluhou svých muzikantských schopností - sbormistrem. Byla to doba svazáckých košilí a staveb mládeže. Na tuto svou životní epizodu vzpomínal Wabi s úsměvem, někdy i s nostalgií... Hlavně když vyprávěl o tom, jak uprostřed mamutího souboru vytvořil malý orchestr, který hrál swing, a hlavně černošské spirituály, které Wabi miloval.

Rok 1957. Wabi na opuštětku s bráchem Mikiem

Bráchové

Už od klukovských let byl Jirka známý pod přezdívkou Wabi. Jak jméno vzniklo a co vlastně znamená, o tom koluje řada dohadů. Wabi, který své okolí velmi rád mystifikoval, říkával, že jde o doslovný překlad z jazyka indiánského kmene Šošonů. Tento překlad prý zní: Muž, který přichází zdaleka a nese s sebou průser... Původ přezdívky je však zřejmě prozaičtější. Jméno Wabi se totiž vyskytuje v knize Jamese Olivera Curwooda Křik šedých vlků.

V roce 1952 obdržel Wabi Ryvola výuční list a začal studovat strojný průmyslovku. Po čtyřech letech odmaturoval a získal pozoruhodnou kvalifikaci konstruktéra silničních strojů. V těchto letech se hodně věnuje - hudebně - i mladšímu bratrovi.

Miki Ryvola si dodnes vybavuje "kytarové snídaně", kdy musel ještě před odchodem do školy hrát Wabimu nové akordy a písničky, které se naučil. Wabiho metody byly až drastické. To třeba vzal bratrovy prsty levé ruky a párkrát jimi projel po rozpálené plotně. Prsty časem znečitlivěly a mohly lépe mačkat akordy...

V roce 1956 Josef Ryvola umírá, Miki odchází do Bechyně studovat keramickou uměleckoprůmyslovou školu a Wabi rukuje na vojnu.

Blues dřevorubce Cejch z osmačtyřicátého roku Wabimu nikdo nesmazal, čekala ho služba u pětápáků. Stavěl silnice, dělal na polích, kácel stromy.

Ve volných chvílích četl Londona, Hemingwaye, Dostojevského. A hlavně zpíval a hrál. V roce 1957, uprostřed šumavských lesů, skládá svou první píseň - Blues dřevorubce. "Mejch svalů blues pro nás zpívám / můj život dávno přestal slastí bejt / po nocích teď zašlý fotky líbám / a to co chci je pořádně se zlejt / Menuju se Džordž a musí to tak bejt..."

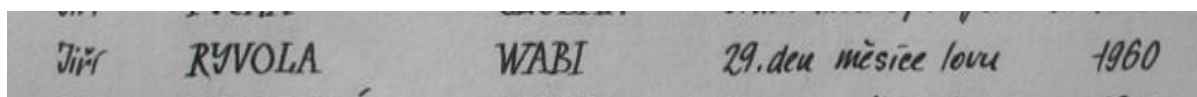
O několik měsíců později se voják Ryvola vrací do Kladna. Podepisuje pracovní závazek a stává se horníkem na Dole Nosek. Dělá na předku, když vyfárá, zajde někdy s novými kamarády na pivo a rum, chodí za holkama a - skládá nové a nové písně.

Jeho mladšího bratra mezitím oslovuje tramping. Už v roce 1956 založil s kamarádem Jindřichem "Pedrem" Pitrou trampskou osadu Zlatý klíč. Prvními členy osady se stává i několik Mikiho spolužáků z Bechyně. Nedaleko Kaplice objevují mladí romantici kouzelný kout, který pojmenují Země Tří Sluncí. Zrenovují tu polorozpadlé stavení a začnou mu říkat Fort Hazard.

V roce 1960 je do osady přijat i Wabi Ryvola. Tramping mu dává novou

Bechyně - leto 1959 zľava: druhý Miki, utekajúci Majka Čech, sediaci s gytarou Zdena Rott- Urqell, stojaci s gytarou Wabu, Karel Kryl.

inspiraci. V rychlém sledu vznikají jeho další písně: Bílá, bílá, Kamarád les; Z vysokejch hor, Stopař...

Inspiraci tu získává i Miki. Výsledkem jsou i jeho první písně - Poslední míle a Osado, osado.

Zápis v listině Osadního zákona T.O. ZLATÝ KLÍČ o Wabiho přijetí do osady...

T.O. Zlatý klíč v Slovenskom Rudohorí po návrate z Poľska. Zľava hore: Pade, Johan, José, Uli, Miki, Wabi, Pete. Dolu zľava: Bandita, Béta, Lipka, Koute.

Homo toulali Začátek šedesátých let se odvíjí ve znamení společenského tání. Vznikají divadélka malých forem. Lidé zpívají písně Suchého a Šlitra. A znovu se začíná probouzet český tramping - fenomén, který vznikl na konci první světové války, aby byl po únoru osmačtyřicátého roku odsouzen k

zapomnění... Jenže na přelomu padesátých a šedesátých let se na nádražích a silnicích opět čím dál častěji objevují mladí lidé v kostkovaných košilích a s kytarami na zádech. Neláká je jen příroda, ale především možnost zbavit se alespoň na nějakou chvíli organizovaného života, jak byl nalinkován ve

Vystúpenie trinásťčlenného súboru Zlatého kľúče v Lucerně
Zľava: Wabi, Vendy, Mím, Navam, Miki Pedro a Pade
neskôr vzniká skupina Hoboes

škole, v Pionýrské organizaci, v ČSM nebo na učilištích.

Nová generace Homo toulalis - jak svého času Miki Ryvola nazval České trampy - se už nemínila spokojit s mnohdy sentimentálními písněmi svých předchůdců. Nová doba s sebou přinesla i potřebu nové trampské hudby.

"Byli jsme odjakživa švihnutý hlavně swingem," popsal zrod nové hudby Wabi Ryvola v polovině

osmdesátých let. "Zpívali jsme repertoár Osvobozeného divadla, Půl parku a tak... Potom došlo na kovbojárný, ale u těch jsme nebyli spokojený s texty, už jsme mysleli jinak. Nejdřív jsme naráželi na odpor zastánců tradice, když jsme si staré věci upravili do jiných rytmů a harmonii. Později z toho logicky vyplynulo, že jsme to začali se skládáním zkoušet sami“.

Ryvolové vyrukovali s gibsony, které byly symbolem jazzu. Ortodoxní trampové se chytali za hlavy. Kdo to kdy slyšel, aby se u ohňů hrálo na gibsony! Kdo to kdy slyšel, aby tu někdo zpíval písně, ze kterých je cítit na sto honu jazz, Ježek, Semafor! A ty rytmy! Skoro jako když po kolejích uhání vlak...

Mnohé ryvolovky opravdu připomínají jízdu vlaků. Jenže nejde o náhodu, nýbrž o záměr. A je příznačné, že první hudební skupinu, kterou dali Wabi, Miki a Pedro Pitra dohromady, pojmenovali Hoboes. Což bylo označení pro americké tuláky typu Jacka Londona, kteří na vlakových tendrech procestovali křížem krážem Spojené státy americké.

Bouře v Lucerně Prvního listopadového dne třiašedesátého roku se ve velkém sále Lucerny koná za mimořádných bezpečnostních opatření Večer trampských písní. Sejdou se tu takřka tři tisíce lidí. Na pódiu koncertují Lumíci, Duo Červánek, Settleři... Veřejnosti se představuje i skupina Hoboes

a bratři Ryvolové.

Obecenstvo bouří nadšením a odmítá vyklidit sál. Muzikanti přidávají další písně. Lidé se rozcházejí až v časných ranních hodinách.

Potlach v Lucerně se stává - bez nadsázky - přelomovou událostí. V Mladém světě vzniká pravidelná rubrika Tábory oheň. Podobnou rubriku zakládá redakce Obrany lidu. Režiséři natáčejí filmy o tramském hnutí, o tramské

písni. Rodí se nová generace tramských písničkářů. Vedle Ryvolů to jsou především Kapitán Kid, Tony Linhart, Míra Navara, později Honza Vyčítal a další.

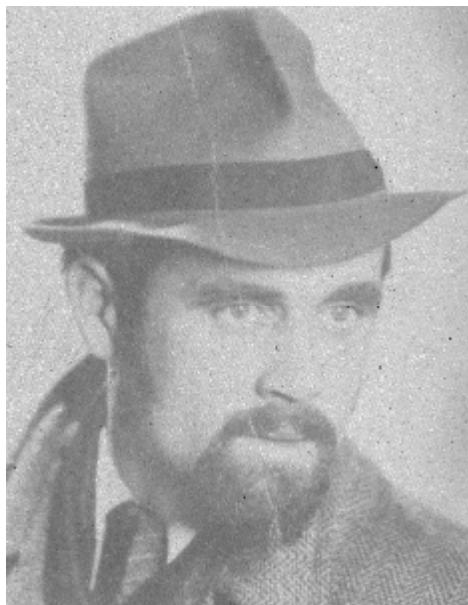
V roce 1967 zahajuje v Ústí nad Labem první ročník festivalu tramské a folkové písně - Porta. V průběhu příštích let tu budou Ryvolové sbírat jedno ocenění za druhým. Například už na třetím ročníku Porty získává jeden z největších tramských hitů historie - Mikiho píseň Bedna od whisky - cenu publika.

Zdroj Tramský Magazín – pokračovanie v budúcom čísle.

HOBOS: Miki Ryvola Jarka Vrbová Marcela Kotátková
Wabi Ryvola, Jindřich Pitra- Pedro

Tento príbeh sa začal písať na konci apríla 1945

Veľa času ubehlo od roku 1945- v súčasnosti je to už sedemdesiat rokov a tí čo vybudovali pietne miesto na Malom Slavíne, tí už tiež nie sú medzi nami. Pripomeňme si ich aspoň pietnou spomienkou nielen na tých, ktorí padli pri oslobodzovaní Bratislavy, ale aj tých ktorí ich našli a vybudovali im toto krásne dnes už obľúbené miesto nielen turistov ale aj trampov. Padlí vojaci boli vojaci prieskumu Gorjunov Ivan a Fimuškin Nikolaj, tí čo ich našli boli Leopold „Poldo“ Brečan a ďalší piati kamaráti, bratia Halmovci, Franto, Ján a Viliam. V tom období chodili trampovať nad Marianku na svoj flek,

ktorý pomenovali „Špica“. Bol odtiaľ nádherný výhľad na západnú časť pohoria M. Karpát. Tento flek sa nachádzal na špici kopca Šestka, ktorý

s týmto pomenovaním možno ešte v starších turistických mapách nájsť. Poldo v rokoch 1945 - 1948 bol zamestnancom DOZABu ako vodič električky. Býval v Podhradí – Zuckermanli, zhodou okolností v dome, v ktorom po návrate vysťahovalcov býval i „Apač“-Walter Malaschitz. Poldo s kamarátmi začali budovať hrob a venovali sa tomu každý možný víkend (vtedy to bola len nedeľa). Na začiatku asanácie podhradia sa rodina Brečanových presťahovala do 500-bytov. Partia kamarátov zostala starostlivosťou verná tomuto miestu po niekoľko desaťročí. Na sklonku ich života sa mali starať o hroby na Malom Slavíne račianski a krasňanskí pionieri. Dodnes nevieme či sa tak stalo. Dovolil som si nazrieť do archívu Polda Brečana, kde som našiel množstvo fotografií, zápiskov, výstrižkov z novín a časopisov a jeho poznámok.

Viac zverejníme v niektorom z budúcich čísiel MO.

Lewis RTZ Pezinok

Zvadlo, objízdná trasa na 22. ČSP

Předpotlachová zpráva ke dne 21.5.2015

- v uplynulých dňoch pořádající osady dělaly společně s kamarády a kamarádkami dřevo na oheň a stavěla se vlajkosláva
- v minulém týdnu jsme dostali závěrečná povolení od jednotlivých úřadů na pořádání 22. ČSP
- na Sázavě na potlachu Měsíčního údolí proběhla jednání s vážnými zájemci o pořádání 24. ČSP v roce 2017, tito budou schválení na sněmu sheriffů dne 5.9. ve 13.30 hod. u fleku nad zálivem
- minulý týden jsme obdrželi zprávu Okresní správy silnic o vyklizení hlíny na parkovišti pod campem a souhlas s jeho používáním
- dnešního dne jsme byli vyrozuměni o objízdné trase, kterou příkládám. Za mostem v Letovicích se bude kopat voda od 1.6. do 30.10 a průjezd směrem na Křetín bude úplně uzavřen., a to tak že při jízdě ze směru od Svitav i Brna nejezdit do Letovic., ale jet na odbočku na KUNŠTÁT silnicí č.19, poté dále RUDKA, SULÍKOV a VRANOVÁ
- v Kunštátě možno navštívit pěkný zámek, v Rudce jeskyni Blanických rytířů
- pro cestu VLAKEM se nic nemění, z Brna směr Česká Třebová., v Letovicích stavi i rychlíky a místním autobusem přes Meziříčko a Lazinov jet do Vranové., autobus

zastavuje pod flekem zastávka se jmenuje Vranová rozcestí., nebo je možno jít od nádraží kolem přehrady 3 km pěšky do mírného kopce, jako směrem na Křetín.

- z Brna jezdí autobus ze Zvonařky směr Polička, stojí 60,-Kč a zastavuje i on na zastávce Vranová rozcestí, přímo pod flekem

- další brigádu máme jako pořadatelé první víkend v červenci / 7. měsíc / za účelem stavění podia

- děkujeme za zaslání sponzorských darů, jak 4 trampům co nám přispěli, tak pořadatelům 21. ČSP z Čičavé. Moc se toho vážíme

- děkuji malířům a malířkám za nádherné placky a upomínky ,zejména Jarce a Jindře z Netopýrů z Brna.,sheriffovi Jimovi s Toulavých srdcí.,Pavlovi vypalovačovi ze Sloupu, kamarádovi z Jeseterů Brno, Mistrové od Tatíka z Orláku, Cvočkovi z Trampského muzea z Brna

Jurovi Cancákovi z Brna, Ervínovi z Rowerů, Emili z Blanska., Billovi z Orlických hor.,Janě od Lidky z Blanska.,Jimovi ze Skaláků z Humpolce.,Wikinovi z Kolína., Karlovi Blažkovi, Spensrovi, Moukovi z Brna, Blance Pottyně Brna . atd., moc díky vážíme si Vaší pomoci, a všem dalším, na něž jsem pozapomněl. / Omlouvám se, je Vás mnoho co nám pomáháte /.

Přeji Vám pěkné potluchy, výborné kamarády a kamarádky kolem sebe, pevně zdravím a věřím, že se první víkend v září u nás na Orláku sejdem v hojném počtu.

Ahoooj a zdar jak sviňa .

Za pořadatele : Sheriff T.O. Vlci Brno Dundy

Program:

SOBOTA 5.9.

09.00 - 12.00 rozplavby dračích lodí na 200 m

20-ti.členné posádky se nahláší e-mailem: vlciidundy@seznam.cz nebo na místě

13.00 slavnostní zahájení

13.30 sněm čs. sheriffů /odsouhlasení zájemců na 23. a 24. výročí/

14.00 soutěž - závod dračích lodí na čas na 200 m

vítězí nejrychlejší lod, jedna posádka pluje jen jednu měřenou plavbu na čas na 200 m

18.00 slavnostní zapálení hranice, předání cen

18.30 písničky trampských potlachových a slezinových sestav

zpívají se 2 až 3 trapmské písně nejlépe vlastní tvorby

NEDELE 6.9.

10.00 hod slavnostní zakončení

Kamarádko a kamaráde
zveme Tebe i Tvou osadu na

22. ČESKOSLOVENSKÝ POTLACH TRAMPŮ

akce se koná na campu

**Orlí hnízdo,
Vranová u Letovic
na březích**

Křetínské přehrady

4.9.-6.9.2015

Pro těsnou blízkost fleku se silnicí
a vodou zvažte účast malých dětí.

Psy nezveme!!!

Více informací najdete na našich stránkách:

www.orli-hnizdo.er.cz

www.vlcibrno.eu

JICARILLA 1963-2008

XVI. Pokračovanie

Na záver etapy o Veľkej rieke je aj osadná oslavná pieseň venovaná pri príležitosti 50. výročia založenia osady.

pieseň veľkej rieke

tichom vinieš sa
krajinou riava temná
v tichu tom zrádnom
prehlušujúc ho sama
zmyslom nekonečna

čo duna šumíš
bez patróna bez mena
veď mala si dáke
tisícročia
ako si sa zrodila

starí akropoli znali ťa
rímske voje splavili
ženskou kráskou však
nezvali ťa
tak istrosom si po veky

dávno si ťa iní zas germanici prezvali
v horách počatý
z prameňov lesa čierneho šwarcvvalu
korytom starých vôd sa daj
do nau k nám

ač zvlažils kraja rodného
ingol i regens splav korábmi aj
zač v bratskom sútoku
inn už alpský splní ťa v páse
v pasau

zanech waldov bajerských
za šumiace lesy bohémov
vlňavu tam kdes obdar vánkom vodákov
do nížav podalpískych
po klávesoch lineckých hraj

hoc spútali ťa vrchní poddaní štrkovými železami
ty im krásu spomeň navzdory
žes modravý ťa opísali
belasými vlnkami na strunách
hral si cisárskym
vo veternom meste hudby valčikov

tu si prichádzaš naplnený dravý
družku objím vedľa z morávie
vd'aka ti žes nezblúdil
 žes našiels nás
a brány istropolu sa ti otvoria

no v sile si teda pevný
však pozor daj
tu deva z dávna krehká dowina
pod bralom spočíva
desatormi vln čo i hrozíš rokmi z času vzdúvaš sa
hnev branislava okované liace dáva na ústa

 pod burgom sprešovaný
 vínom sť'a opojený
 zelených lužín tvoríš kraj lesov a plání
 mozaiku ostrovov slnka čos otcom
 hebkým posials pieskom
 lenorájskych pláží

tu len stretáš párdov
ohňom a vetrom šľahaných
v meandroch tvojich túlavých
zrkadlom času šatom si nám
za nočných lún rujných
vo veršoch tebe i iným
ospieva ť'a pevec i tramp

 zaplň dejín odyseu
 čo živých nám si vzal
by odkliali ť'a bratia mladí deti
navždy ta zberaj sa skrz panónsku
z karpatského oblúka
ráč si dar zväžiť i hrona
v balkán ť'a zovú
do vôd čiernych vln
tak s tichým ahoj
 dunaj

tony©lovec

3.VIII.2013 (oslavná pieseň veľtoku Dunaj k 50-ke osady Jicarilla - Tony Lovec)

UDOLÍM SA NESIE TRAMPSKÁ PÍSEŇ ...
BLATINA 2015

UDOLÍM SA NESIE TRAMPSKÁ PÍSEŇ ...
BLATINA 2015

UDOLÍM SA NESIE TRAMPSKÁ PÍSEŇ
BLATINA 2015

**Kamarát,
Kamarátka,**
Regionálne trampske združenie Pezinok
a kamaráti ťa pozývajú na
**prehliadku pôvodnej slovenskej
trampskej hudby**
Pezinok Blatina
20.6.2015
začiatok prehliadky : 14.00 hod
zaplátenie
slavnostného ohňa : 21.00 hod

**FESTIVAL
PŮVODNEJ
TRAMPSKEJ
PIESNE**

UDOLÍM SA NESIE TRAMPSKÁ PÍSEŇ ...
BLATINA 2015

20. jún 2015
OD 14:00 HOD.
www.blatina.sk

TRAMPERS

KAMIÓN

PEKARINGO

ŠANY

VODOPÁD

ZATŮLÁNÍ

© Vydalo: Regionálne trampske združenie – Pezinok pre vnútornú potrebu združenia. Na tvorbe tohto čísla spolupracovali kamaráti, Rendy, Lewis, Tony Lovec, a ďalší.
Predpokladaná uzávierka budúceho čísla 18.08.2015.
Kontakt: email: malokarpat.obcasnik@gmail.com